

A KÚRIA mint felülvizsgálati bíróság

Pfv.III.21.326/2013/6.szám

A Kúria a Dr. Sáray Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Sáray András ügyvéd) által képviselt felperesnek a dr. Ujfalusy Éva ügyvéd által képviselt alperes ellen kártérítés megfizetése iránt a Szombathelyi Járásbíróság előtt 14.P.20.590/2011. szám alatt megindított és másodfokon a Szombathelyi Törvényszék 6.Pf.20.282/2013/4. számú ítéletével befejezett perében, amely perbe a felperes pernyertességének előmozdítása érdekében a Csizmadia és Szabó Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Csizmadia Attila ügyvéd) által képviselt beavatkozott, a jogerős ítélet ellen az alperes által 56. sorszám alatt előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek és a felperesi beavatkozónak külön-külön 100.000 (százezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget és fizessen meg az államnak külön felhívásra 448.000 (négy száznegyvennyolcezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes az édesapja tulajdonában álló gépkocsival 2009. április 8. napján 22 óra 20 perckor a ... számú főúton A. felől Sz. felé haladt, amikor a 8 kilométer szelvény 344 méterénél az úttest melletti területről a baloldali irányból egy szarvasbika ugrott a járműve elé. A szarvasbikát a jármű első részével elütötte, majd átsodródott a baloldali forgalmi sávba, ahol frontálisan ütközött a vele szemben közlekedő személygépkocsival. A balesetet okozó szarvas az alperes vadászterületéről váltott ki a közútra. A baleset időpontjában az alperes vadászati tevékenységet a környéken nem folytatott. Az adott útszakaszon vadveszélyre figyelmeztető tábla nem volt hatályban. A baleset során a felperes megsérült, 2009. július 13. napjáig folyamatosan fekvőbeteg ellátás keretében kórházban tartózkodott, maradandó fogyatékoságának, súlyos egészségromlásának mértéke 40%-os, amely 50%-os mértékű munkaképesség-csökkenésnek minősül.

A felperes a keresetében a balesettel összefüggő vagyoni és nem vagyoni kárai megtérítésére kérte az alperes kötelezését.

Az alperes a kereset elutasítását kérte, annak jogalapját és összepszerűségét is vitatta. Arra hivatkozott, hogy a vadveszélyt jelző tábla 2007. február 28. napjától kihelyezésre került, az alperes pedig nem tanúsított olyan magatartást, amely alapján a kártérítési felelőssége megállapítható lenne. Álláspontja szerint a baleset helyszíne nem volt bizonyított, a nem vagyoni és vagyoni kártérítés összege pedig eltúlzott.

Az elsőfokú bíróság a keresetnek részben helytadó ítélete indokolásában megállapította, hogy a felperest felróhatóság nem terheli, az ütközés nem volt elkerülhető. A felperes részéről észlelési és cselekvési késedelem nem merült fel és sebességtúllépés sem történt. Az elsőfokú bíróság az alperes állításával szemben azt állapította meg, hogy a baleset helyszínén vadveszélyre figyelmeztető közúti jelzőtábla nem volt hatályban. Ennek alapján az alperes felróhatósága körében azt a következtetést vonta le, hogy az alperes a kármegelőzési kötelezettségének nem tett eleget, ezért a vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadászatról szóló 1996. évi LV. törvény (Vtv.) 75. §-ának (3) bekezdése, 78. §-ának (4) bekezdése, valamint a Ptk. 346. §-ának (2) bekezdése alapján köteles a felperes bizonyított kárát megtéríteni.

Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság a járásbíróság kijavított ítéletének fellebbezett rendelkezéseit - lényegében helyes indokai alapján - helybenhagyta. Ítéletének indokolásában utalt arra, hogy a bizonyítási teher tekintetében a bíróság megfelelően tájékoztatta az alperest, ennek megfelelően azt kellett volna bizonyítania, hogy a vadveszélyt jelző tábla kihelyezése kapcsán a közút kezelőjénél eljárást kezdeményezett, illetve a baleset időpontjában ki volt helyezve a vadveszélyt jelző tábla. A bizonyítás sikertelenségének következménye az alperes terhére esik.

Az alperes felülvizsgálati kérelme elsődlegesen a keresetet elutasító, másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezése mellett az eljáró bíróságokat új eljárásra és új határozat hozatalára utasító döntés meghozatalára irányult. Az alperes álláspontja szerint felróhatósága a felperest ért kár bekövetkezésében nem állapítható meg. Az alperes szerint volt vadveszélyt jelző tábla és a baleset annak hatálya alatt történt, attól mintegy 800 méter távolságra. Utalt arra is, hogy nem az alperes kérte a tábla kihelyezését, ezért indítványozta a közútkezelő megkeresését, hivatkozott továbbá arra is, hogy az utat 2005-ben adták át, ezért a tervezés során akár a tervező, akár a

kivitelező, akár a kezelő maga is intézkedhetett a táblák kihelyezéséről. Kifogásolta azt, hogy a bíróság a rendőr tanúk vallomását figyelembe vette, pedig ők csak az eléjük tárt nyomozati anyag tartalma ismeretében tudtak nyilatkozni. Utalt arra is, hogy a balesetről készített helyszínrajz egyetlen közúti jelzőtáblát sem tartalmaz és a helyszín feltüntetésében elírás is történt. Az alperes a felülvizsgálati kérelméhez csatolta azokat a válaszleveleket, amelyek a tábla kihelyezésével kapcsolatos megkereséseire érkeztek, valamint csatolta a vadveszélyt jelző tábláról készített fotókat is. Az alperes szerint e bizonyítékok alapján megállapítható, hogy valamennyi vadveszélyt jelző táblát már a tervezés idején számításba vehették és a kivitelezés során azokat a közútkezelő kihelyezte, arról nyilvántartással kell, hogy rendelkezzen. Továbbra is fenntartotta azt az állítását, hogy ítéleti bizonyossággal nem tisztázott a baleset helyszíne. A megalapozatlan ítélet alapján nem állapítható meg az alperes felróhatósága és ezért a jogerős döntés a Vtv. 75. §-ának (3) bekezdését, 78. §-ának (4) bekezdését, a Ptk. 346. §-ának (2) bekezdését, valamint a Ptk. 355. §-ának (1), (3) és (4) bekezdését is sérti.

A felperes és a felperes beavatkozójának felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban tartására irányult. A felperes arra hivatkozott, hogy az alperes mindegyik bizonyíték bizonyítóerejét kifogásolta, azonban az azokat megdöntő vagy gyengítő bizonyítékokat nem tárta fel, ilyen jellegű bizonyítást nem indítványozott. Az általa becsatolt új bizonyítékok figyelembevételére pedig a felülvizsgálati eljárásban nincs lehetőség.

A felperes beavatkozója a jogerős ítéletet megalapozottnak tartotta, ezzel szemben az alperes semmilyen módon nem tudta kétséget kizáróan bizonyítani, hogy a vadveszélyt jelző tábla a biztosítási esemény bekövetkezése előtt kihelyezésre került volna.

A Pp. 270. §-ának (2) bekezdése alapján a Kúria azt vizsgálta, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okok miatt jogszabálysértő-e.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A felperes a keresetében a vadásztársaság alperes vadászterületéről kiváltott szarvasbikával történt ütközés következtében keletkezett kárai megtérítését kérte. A jogerős ítélet indokolása helyesen utal a jogvita elbírálására irányadó anyagi jogi szabályokra. A Vtv. 75. §-ának (3) bekezdése értelmében a jogosult a Polgári Törvénykönyvnek a fokozott veszéllyel járó tevékenységre vonatkozó szabályai szerint köteles megtéríteni a károsultnak a vad által a mezőgazdálkodáson és erdőgazdálkodáson kívül másnak okozott kárt. Az alperes kártérítési felelősségének elbírálása érdekében a

bíróság vizsgálta, hogy a károkozás a feleknek felróható-e. Széles körű bizonyítás, aggálytalan igazságügyi szakértői vélemény alapján megalapozottan állapította meg a jogerős ítélet, hogy a felperest felróhatóság nem terheli, megfelelő sebességgel közlekedett, közlekedési szabályt nem szegett és az ütközést elkerülni nem tudta. A bíróság a rendelkezésre álló összes bizonyíték Pp. 206. §-ának (1) bekezdése szerinti mérlegelésével megalapozottan állapította meg a baleset helyszínét. Az alperesnek az e körben tett kifogásait a másodfokú bíróság az ítéletének indokolásában részletesen elemezte, és a bizonyítékok egybevetésével és értékelésével állapította meg, hogy az elsőfokú ítéletben írt tényállás helyes. A baleset helyszínével kapcsolatban egy irat fejrészeiben található a ... számú főút 9 kilométer 344 méterének feltüntetése, az összes többi nyomozati iratban már a 8 kilométer 344 méter szelvény megjelölése szerepel. A másodfokú bíróság kiemelte, hogy az igazságügyi gépjármű szakértő járt a helyszínen, a nyomozás során szakvéleményt készített, majd újabb helyszíni szemlét is tartott és a helyszín pontos helye megállapítható volt. Ezt támasztották alá a tanúk is. Az alperes felróhatósága tekintetében a bíróság a Pp. 3. §-a (3) bekezdésének megfelelően tájékoztatást adott a bizonyítandó tényekről. Az alperest terhelte a táblák elhelyezésével kapcsolatos intézkedés, azok fenntartása és üzemeltetése, illetőleg a táblák meglétének ellenőrzése. A jogerős ítélet az alperes kártérítési felelősségét arra alapította, hogy nem kezdeményezte a veszélyt jelző tábla kihelyezését, illetve más megfelelő védelmi berendezés létesítését. Döntő jelentősége tehát annak volt, hogy az alperes a tábla kihelyezéséről való intézkedést, illetve azt a tényt bizonyította-e, hogy a baleset időpontjában a baleset helyszínén a tábla ki volt helyezve. A jogerős ítéletben a bíróság megalapozottan állapította meg azt, hogy e bizonyítási kötelezettségének az alperes nem tett eleget, ezért felróhatósága és ebből következően kártérítési felelőssége megállapítható volt. A felperes a felülvizsgálati ellenkérelmében helyesen hivatkozott arra, hogy a felülvizsgálati kérelemhez csatolt új bizonyíték értékelésére nincs lehetőség, mert a Pp. 275. §-ának (1) bekezdése szerint a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének helye nincs. A Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a rendelkezésre álló iratok alapján döntött.

A kifejtettekre tekintettel a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okokból a jogerős ítélet nem jogszabálysértő, ezért azt a Kúria a Pp. 274. §-ának (1) bekezdése szerint tárgyaláson kívül meghozott határozatával a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A Pp. 270. §-ának (1) bekezdése szerint alkalmazott Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte a felülvizsgálati eljárásban pervesztes alperest a felperes és a felperesi beavatkozó felülvizsgálati eljárási költségének a megfizetésére; míg a

*felülvizsgálati illeték viseléséről szóló rendelkezés a 6/1986.
(VI.26.) IM rendelet 13. §-ának (2) bekezdésén alapul.*

Budapest, 2014. január 15.

*Dr. Havasi Péter s.k. a tanács elnöke, Dr. Udvary Katalin s.k.
előadó bíró, Dr. Almásy Mária s.k. bíró*

A kiadmány hitelével:

*kúriai tisztviselő
HM*